

ELOFIZETÉSI ÁRAK:

Fél évre . . 40 L — b.
Negyed évre 20 L — b.
Egy hóra . . 7 L — b.
Nyitltér sora 6 L — b.
Bird. petitsora 3 L — b.

SZÉKELY UJSÁG

Kézdivásárhely és Vidéke Gazdasági Egyesületének hivatalos lapja.

Megjelenik
hetenként kétszer:
csütörtökön és
vasárnap reggel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Soseana Gen. Averescu-ut 4.

Felelős szerkesztő: Dr. I. Diénes Ödön.

Kiadja a Societate Anonima Tipografia Targul-Sacuilor.
Kézdivásárhelyi Könyvnyomda Részvénytársaság.

Segédszerkesztő: Kovács J. István.

Az erdélyi magyarság kérdését áprilisban tárgyalja a Népszövetség.

A kolozsvári Ellenzéknek jelentik:

Genfi jelentés szerint áprilisban a Népszövetség tárgyalni fogja az erdélyi magyarság sérelmeit. A távirat, melynek eddig még megerősítése nem érkezett, semmi közelebbit se mond a tárgyalásról, csak azt jegyzi meg, hogy a tárgyalás kontradiktórius lesz. Nem említi azonban semmit arról, hogy az erdélyi magyarságot ki fogja képviselni, hogy egyáltalán fogja-e valaki képviselni s hogy az erdélyi magyarság felfogása mennyiben fog érvényesülni az érdekes vitában?

Ugyancsak a közeljövőben kerül döntés alá az Erdélyhez közelfekvő terület, Keletgalícia kérdése is. Ezzel a nagyköveti tanács fog foglalkozni Lengyelország keleti határainak tárgyalásánál. Keletgalícia kérdéséről dr. Kost Levickij, a volt nyugatukrajnai köztársaság államtitkára a következőket mondotta:

— Keletgalícia népet képviseljük, melynek sorsáról a döntést a saint-germaini békeszerződés 91. szakasza későbbi időre halasztotta. Mindaddig attól kellett tartanunk, hogy Franciaország elhatározóan Lengyelország mellett foglal állást, nemrég azonban Poincaré kijelentette, hogy Keletgalícia a végleges rendezésig az antant hatalmak szuverénitása alatt áll s Lengyelország csak rendőri mandátumot kapott megszállására. Mi a keletgalíciai államot a későbbi Nagyukrániahoz vezető ut egy etappjának tekintjük, törekvéseink előtt azonban nagy akadályok állanak s ezért minden erőnket egyelőre egy független keletgalíciai állam felállítására összpontosítjuk. Számos hír szól orosz és lengyel fegyverkezésről. Véleményünk szerint kétségtelen, hogy Lengyelország fegyverkezik. Lengyelország új orosz területekre vágyik és ezért a legújabbban érkezett hírek szerint az 1920-ban a Petliura kiewi kalandja előtt kötött szerződést változott formában megújította, miszerint a Dnyepertől nyugatra fekvő egész Ukrajna Lengyelországgal föderatív államformában egyesülne, tehát lengyel protektoratus alatt álló terület lenne s a lengyelek megkapnák az Odessza fölötti fennhatóságot is.

Megszűnik az ostromállapot.

(Kolozsvár, márc. 11.) Megbízható helyről nyert információk szerint a hadizóna kiterjesztésére vonatkozó rendszabályok rövid idő múlva érvényüket veszítik.

Illetékes helyen hangsúlyozzák, hogy belpolitikai okokból nincs többé szükség az ostromállapot fenntartására.

A határ védelmére kirendelt parancsnokok közül már többet vissza is rendeltek Bukarestbe.

Katonai szövetség Németország és Oroszország között.

Párisban nagy idegesség követte Csicserin berlini tartózkodását. A francia sajtó szerint Németország és Oroszország katonai szövetséget kötött. Ez a hír azonban módosításra szorult, mert megbízható jelentés szerint tényleg megkötöttek ugyan egy, a rapallói szerződést kiegészítő egyezményt, a német kormány azonban visszariadt az aláírástól.

Kézdiszentlélek ünnepe.

Az új harangok felszentelése. — Dézsi András és felesége példás áldozatkészsége. — Majláth püspök pásztori levele.

(Kiküldött munkatársunktól.)

Lélekemelő, magasztos ünnepre virradt vasárnap, e hó 11-én a kézdiszentléleki róm. kath. egyházközség népe. Ezen a napon szentelték föl két új harangjokat, a melynek egyikét *Dézsi András és neje*, a másikat *a hívek közös áldozatkészségéből* állíthatta az ősi egyház a háboru alatt elnémult régi harangjai helyére.

A fényes ünnepség d. e. 10 órakor vette kezdetét a róm. kath. egyház liturgiális szertartásával, amit Oláh Dániel főesperes tartott impozánsan fényes segédlettel. A felségesen szép aktus után dr. Szilveszter Ferenc fejtegette gyönyörű beszédében a harang rendeltetését szívet megindító vonásokkal esetelvé annak jelentőségét a hívők életének minden fázisában. A nagyszabású beszéd után a két harang megkoszorúzása következett. Az egész község lakóitól roppant tömegben körülvett harangokhoz egyenkint léptek sorban mindazok, akik valamely testületet szólaltattak meg a szép örömműnpen. Élők és holtak képviselői egyaránt elmondották itt az örvendező kegyelet szavait, ami után élővirág koszorukat tettek a harangokra, hogy végül ezeket egészen elborította a virágerdő. Milyen megindító volt a rövid kis üdvözlések után az ősz id. Tamás Elek egyh. főgondnok koszorúzó beszéde, mely könnyeket csalt

a szemekbe. Ezután gróf Majláth Gusztáv Károly erdélyi püspök főpásztori levelét olvasták fel, melyben apostoli lélekkel üdvözli szentléleki híveit a nevezetes örömműnpen alkalmából s lelkükre köti, hogy a mily példás áldozatkészséget tanúsítottak a harangok beszerzésénél, ép olyan lelkes buzgósággal karolják fel az iskolát is, ami az egyháznak is és fajunknak is még a harangoknál is sokkal jelentősebb érdeke.

A főpásztori levél után felolvastatott ugyan csak egy püspöki leirat, mely *Dézsi András és nejének* küldi áldását azért a páratlan áldozatkészségért, amelynek örök időkre emléke az egyik új harang. A főpásztori leveleket dr. Boga Alajos olvasta föl, ki a felolvasás után magas költői lendületű, gyönyörű beszédet mondott ugyanazon szellemben, mint aminő a püspöki levelekből sugárzott ki.

A folytatólagos ceremónia után, amit a kézdiszentléleki ifjakkól alkotott dalkar *Szabó Sándor* kántor művészi betanításával és vezetésével előadott gyönyörű dalait tettek még ájtatosabbá, a felvirágozott harangokat *Oláh Dániel* főesperes lelkes szavai után a toronybejárójához szállították, mire a ájtatos közönség bevonult az ősrégi szentegyházba, hova a tömeg be sem fért ez alkalommal s ahol ünnepi mise vette kezdetét,

Ajánlás

— „Virágok a Golgotáról” cím alatt sajtó alá rendezett verses könyvemhez —

A harmincat még megdaltam,
A negyven évnél nincs szavam...
Egy röpke dallal föl nem ér már,
Ami ezentul hátra van!...

Mikor a tűz már hamvadóban,
A dalból is kihuny a láng;
Más volt a tűz a régi dalban,
Mikor huszévesek valánk!

S e könyvből még egy dal hiányzik...
A legszebb dal az lenne még!
Egy dal, mely a teremtés óta
Az alkotók lelkében ég...

Egy dal, mire szent vajadásban
Az új idő epedve vár...
Meglesz!... Csak azt a csodaszép dalt
Nem én fogom dalolni már!...

Szabó Jenő.

Ambarus bá' a lókupec.

— A Székely Ujság eredeti tárcája. —

— Asszony, úgy gondolám, hogy má tovább a kesely csikóval nem bajlódom. Eladom, ha akad olyan bolond, hogy megvegye. Hatha a bőrénél többet kapok érte.

Szólt Ambarus bá az élete párjához, illetve elkeserítőjéhez.

— No a többek közt, az igaz e kicsit sántál a lelkem. Hm. Hm.

Eszméje támad az öregnek. Felemeli a hátsó lábát a keselynek s egy szálkát dug belé. Rugott ugyan erőst a csitkó, de így sem sántált jobban, mint azelőtt.

Elé a kötőféket s a kankós pácát. Egyiket a karjára, másikat a kesely fejébe akassza. (Hogy melyiket ide s melyiket oda, azt má mindenki találja ki!)

Neki a városnak. A vámszedőnél, hogy ne olyan szomorúan lógassa magát a csitkócska, hát e kicsit megkulyakolá.

— Hát ját uram, kied mit akar ezzel a dögölni valóval? — sugá oda neki Están bá', hunyorítva a szemivel.

— Má csak ennek es akad valaki keze-fogaja! — válaszolá az öreg.

Arra felé es kerül vala Rupi cigány, a dögleni valók tovább liferálója.

— No Rupi, ez a paripa éppen neked való. A cigányt elkapta a kínálat s erőst felhuzá az arrát.

— Mit kérs érte? — veti oda röviden.

Az öreg észrevevé, hogy a kínálattal elrontotta a dolgot s meg es haragudék, hogy vissza merte tegezni. Kitért a békétüresből.

— Hogy a suly egye meg a bagó csongolyatódát, hát mikor temettünk mük dögöt felibe. Te... te... hogy mersz engem tegezni? — kiáltott rá nagy mérgesen.

— Jó... jó... gazsduram, no ne hirtelenkedjék. Hát igazs-igazs, ami igazs! Ostán mit es kér ezétt a borzonbukkét?

melynek celebrálásánál a főesperesnek dr. Szilveszter, dr. Boga, dr. Asbóth Viktor, Erőss József, dr. Jénáki Ferenc főgimn. lelkész-tanárok, a lelkes, ifjú segédlelkész és a franciskánusok szerzetesképviselője segédkeztek. Az Ur testének fölmutatásakor már meg is kondultak a valóságos mesés gyorsasággal felvont és helyre illesztett harangok, melyeknek pompás, harmonikus zengése mély megilletődéssel és gyönyörűséggel töltötte be a hallgatók szívét. Ünnepi mise után, a harangok ünnepi zengése mellett a templom kapuja előtt Szabó Jenő a bereck-vidéki protestáns hívek nevében üdvözölte mélyen megindító beszédében Oláh Dániel főesperest és ünneplő gyülekezetét, testvéri indulattal biztosítván őket a protestáns testvérek együttérzéséről.

A gyönyörűséges ünnepség mély benyomásával tért haza az ájtatos sokaság $\frac{1}{2}$ 2 órakor hajlékaiba, magával vive örömet, a fenséges aktus emlékét és az önmaga által tanusított áldozatkészség jóleső öntudatát. Az új harangok pedig a régivel együtt gyönyörű harmoniába zengenek össze és amint lassu rezdüléssel ringanak a lég hullámain, századokig és messze hirdetik egy buzgó vallásos nép hűséges ragaszkodását egyházához és az apák hitéhez, megértését hivatott lelkipásztorával szemben, aki a maga apostoli buzgóságának megkoronázását is láthatta e ritka ünnepnap örömeiben.

= Belpolitika. Izgalmas napok kergetőznek a román belpolitikai életben. A liberális kormány által mindenképpen keresztül erőszakolandó alkotmányjavaslat, — mely ellen az összes román ellenzéki pártok a mögöttük meghuzódó tömegek erejével harcolnak, szervezkednek, — áll ezen izgalmak középpontjában. Hogy az új alkotmánnyal ma már felkorbácsolt tömegek differenciái hová fognak elfajulni, avagy bölcs államférfiúi belátások mennyire tudják azokat békés kibontakozással simán lecsapolni, azt a legközelebbi napok minden bizonnyal meg fogják mutatni.

= Románok a felekezeti iskoláért. Az erdélyi görög-keleti románok egyik vezető embere közelebről véleményt mondott a kormány egyházi politikájáról. A nyilatkozat szerint a kor-

mány általában nem nézi rokonérzéssel az egyházi intézmények, iskolák működését. A kormány hajlandó volna az összes felekezeti iskolákat államosítani, viszont a román egyházak, így a nagyszebeni érsekség is mindent el fognak követni, hogy az összes felekezeti iskolák fennmaradjanak s az eddigi egyházi adózási rendszer is érvényben maradjon. A kormány ígéretet tett, hogy a nagyfontosságú kérdés eldöntése előtt tanácskozássra hívja az összes egyházak vezetőseit. Ez a tanácskozás még nem történt meg, sőt a jelentések szerint kétséges, hogy egyáltalán meg fog-e történni.

= Amerikai kritika Románia kivándorlási politikájáról. New-Yorkból jelentik: 1924. nyarán az amerikai bevándorlási törvény lejár, újabb intézkedésekre van tehát szükség, amelyekkel már találkozunk is Washingtonban. Általában azt hiszik, hogy a szigorú törvényen csak lényegtelen módosításokat tesznek s az európai államokból ezentul sem hajózhatik ki több ember, mint ez idő szerint. Az amerikai munkaügyi miniszter ama tapasztalatáról számolt be, hogy néhány európai állam, mint például Lengyelország, de különösen Románia hatóságai különös eljárást követnek az Amerikába szülő utlevelek kiállításánál. Romániában leginkább azoknak adtak kivándorlási célra utlevelet, akiket nem kívánatos elemeknek tartottak és akik így Amerikára sem lehetnek hasznosak. Megtették azt is, hogy az utleveleket ezeknek a polgároknak csakis az Amerikába történő kiutazásra állították ki, oly módon, hogy ezek utleveleikkel nem térhettek vissza Romániába, ami a munkaügyi miniszter véleménye szerint nagyfokú lelkiismeretlenség. Az Egyesült Államokban az utóbbi időben az a nézet alakult ki, hogy tulajdonképpen csakis olyan kivándorlók lennének bebocsáthatók, akikre Amerikának szüksége van és nem olyanokra, akikről egyes országok szabadulni akarnak. Kivánsága nehézségekbe ütközik, mert a kivándorlók számára az utlevelet az európai országok állítják ki s azokat eddig nem lehetett felülbírálni. Így most az a terv merült föl, hogy az európai államok által kiállított utleveleket az Egyesült-Államok konzulai még Európában bírálják felül és a beutazást csak azoknak engedjék meg, akikre Amerikának

szüksége van, ily módon egyik állam sem expedíálhatja oda a nemkívánatos elemeket, de nem tehetik ezt más országon sem. Hogy ezt a módosítást a törvényen mikor és mily formában hajtják végre, ma még nem tudják, de kétségtelen, hogy Amerika érvényt szerez akaratának és ennek folytán egyetlen európai állam sem élhet vissza vendégszerzetével és így nem expedíálhatja oda a selejtes elemeket.

Pásztortűz Székelykeresztúron.

A másodszor kitűzött Pásztortűz-estét végre megtarthatták a kereszturiak is folyó hó 10-én este. A központból Reményik Sándor és Walther Gyula szerkesztők vettek részt verseik felolvasásával. Az ők és az udvarhelyi munkatársai, Tompa László és Bakócy Károly írói vénáját ismerjük már régen s így nem szorultak rá a banális jelzők alkalmazására. Legfeljebb csak annyit jegyzünk meg, hogy a Bakócy „Gomb” c. tréfas dialógja nem éppen stilszerűen illeszkedett be a magas nivón tartott estély műsorába. Ide mást vártunk volna, viszont ez meg egy kevésbé finomult izlésű közönségnél érvényesült volna teljesen.

Kedves változatosságot hoztak be az estély hangulatába Szentmártoni K.-né Chopin: Polonaise s az utána ujrázásra adott magyar nótái. Az elmaradt férfi ének-szóló pótlására Halmágyi S.-né vállalkozott Tompa L.-né zongora kíséretében. A rögtönzött vállalkozás a publikumnál kellemes csalódást keltett. Az előadott klasszikus műdalok a professzionatus énekes mértékére érvényesültek.

A Beethoven: „Sonata Pathetique” c. vonós kvintett az összes finomságok kihozásával érvényesült a Sándor M. (I. hegedű), Deutsch M. (II. hegedű), Lőrincy G. (viola), Kovács Z. (cello) és Bányai J. (basso) előadásával.

Amit elején kellett volna emlitenünk, az Orbán J. főtisztelendőnek a modern irodalomról szóló bevezető előadása tökéletessé tette az összehatást.

A helyi és vidéki intelligencia teljes megjelenésével honorálta a Pásztortűz vidéki akcióját.

is.

Egyről-másról.

— Olvassa csak! Mit szól hozzá? Olvasom. Nem épen így, de valahogy ilyenformán hangzik:

„Szomorodott szívvel, szívünk legbensőbb fájdalmával tudatjuk, hogy a szerető jó apa, övéért áldozatkész nagypapa, önzetlen jó testvér, a kitűnő emberbarát

ETCETERA JÁNOS

földbirtokos, virilista, presbiter, a szegény embereket gyámolító fillérbank igazgatósági tagja, az összes társadalmi intézmények örökös tiszteletbeli tagja, a szeplőtelen becsületrend tulajdonosa ennyi meg ennyi éves korában, ekkor meg ekkor Lelkét visszaadta Teremtőjének.

Temetése ekkor meg ekkor lesz.

A föld legyen könnyű neki. Emlékét kegyelettel fogjuk megőrizni.”

És következik csomó név a bánatos özvegytől, le a családja utolsó fájáig, ha az a fa véletlenül nem szegényebb talajban gyökerezett.

— Mit akar ezzel kifejezni? — fordulok Bölcselkedő Salamonhoz, ki aranykeretes szemüvegén keresztül gunyosan pislog és zöldszegélyű zsebkendőjével erősen surolja sertésbajuszát. Vagy nem tetszik a stílus, amivel megfogalmazták ezt a szomorú jelentést?

— Hát igen, maga idealista, maga, maga... Hát maga nem fordulna meg szegényében a koporsójában, ha ennyi jót magára kennének és érezné, hogy azt a sok jelzőt nem érdemli meg?

— Van valami igaza! Vannak emberek, akik könyökkel igyekeznek maguknak utat törni az érvényesülés felé és felülve a polcra, kicsi

S közben fogogattya a ló lábát. Persze, észreveszi a szálkát s azt hiszi, ettől sántál az állat.

— Hát Rupí, hogy ne töccsük az időt heába, sánta es egy kicsit no... pedig fáin paripa vóna... megérne e még ezer pengőt es, de hát akár így, akár úgy... oda adom neked nyolcszázétt! — Te Rupí, itt Están sógor előtt mondom, hogy neked egy ilyen jó erkölcsű állatod még nem vót!

— De tekenyős a marja gazsduram.

— Hát az Isten es hátsának teremtetete. Látnod, nem kell nyeret szerezz hezza.

— Osztán van-e valami fortély? — érdeklődött a cigány.

— Ennek. Te, ennek... hát szó, ami szó... e kicsi... Jó zabocsát agy neki, met a vasat szájába se tarthattya. Jól eszik más-ként a disznó s osztán, hogy fut a kutya. Fára se hajcsd, met fel nem mászik az Istennek se. Itt ebbe a szent-hejcs-hejbe vágják le mind a 10 körmömöt bieskával, ha meg nem emlegee ezétt a vásárátt!

Addig ide, addig oda, hogy belé töptek a marokba, leparulázták 400 pengőbe.

Rupí fogja a kantárt s elviszi a lovat.

Ambarus bá' pediglen a jó vásár fejében benn feledkezett a korcsomába!

Eccer csak jó Rupí!

— Gazsduram istálom, vegye vissza a lovat, hisen sántál!

— Meg es monntam s láttad es előre!

Járt a nyeldekölője a cigánynak, mint a szopornyikás lónak az ódala, de nem vót mit felelni rea.

— De gazsduram, a zabolát akarom tenni a sájába s nem vette bé!

— Monntam, hogy a vasat nem szereti.

— Nem es akar enni, pedig aztot monnta, hogy...

— Én aszt monntam, hogy jól eszik a disznó! — vágott közbe a gazda.

— Osztán asztot erősítette gazsduram, hogy úgy fut, mint a kutya!

— Cigány, nem jól emlékszel! Én a kutyára monntam, hogy jól fut.

— A csórót a hidnál sinte levette a hától, nem ment rea a hidra.

— Hó-hó, én előre ápertén kijelentettem, hogy a fára nem mászik. Métt vittétek oda!

Erre a cigány es dühbe kerekedett.

— Hát esz azsa jó erkölcsű állat. Hát ide a kezszivel, hadd vágjam le azs ujjait.

— Aszt má ne, te cigány... én csak a körmömre fogadkoztam, aszt pedig én es le tudom faragni, amikor kell. Osztán itt nekem mit prézsmítasz? Ha még ojan csóró a szájad, ne vásárolj lovat! Ha sokat köntölfalazol itt elé-hátul, hát én úgy bétaszitom az ablakot a kalapod alatt, hogy a cigóniáig meg nem állasz!

Oda csődült az egész cigány atyafiság. Csármáltak azok úgy, hogy vót, mit Ambarus bá'nak hallgatni.

De hiába siflettek azok elé-háttra, úgy sem atta a pénzt vissza ökeme. Nem atta volna sokétt, hogy a nagy lókupecet befonhatta.

is.

isteneknek képzelik magukat. Uzsorakamatszagu még a népszerűségük is.

— Például...

— Semmi például. Általánosságban beszélnek. Nézzen körül, találkozik velük a közélet piacán. Adják a tudálékost, beleütik az orrukát az őket keveset érdeklő dolgokba is, otthon pedig elriogatják a koldust a ház küszöbéről. Ezek aztán, ha meghalnak is, azért halnak meg, hogy a pap is szépeket mondjon róluk.

— Hahaha! Szenzáció! Nagyszerű. Az volna még pompás dolog, ha a pap mindjárt a hibáit kezdené felsorolni a jobb világba elutazott embertársának. Mit szólnának hozzá az örökösök, mit szólna a szomorú gyászgyülekezet, mely, amíg kimegy a temetőig, vicceken röhög, vagy egy-kettő azon sopánkodik, hogy kevés trágyát adott a szántás alá.

— Igaza van Salamon ur! A halottról vagy jót, vagy semmit! De akkor miért botránkozik meg a szomorú jelentés stílusán? Ha nem azt akarta azzal kifejezni, hogy a szegény eltávozott, ki mégis valami szomorúságot hagyott övéi gondolatában, nem érdemli meg azt a sok szép jelzőt, mit reá kentek az utódok? Vagy azt akarja kifejezni, hogy az az eltávozott bizony gyarló teremtmény volt, ki kizsárolta vagyontát az elődeitől, ki nem önzetlenül végezte közéleti munkásságát, kinek a halálával csak az örökösök jártak jól, a köz nem sokat veszített vele.

— Hát éppen nem így akartam kifejezni. Mert az az eltávozott mégis volt valami, kinek koporsója mellett megilletődött képpel áll meg a kegyelet, volt az alkotásában olyasmi, ami emberi értéket adott neki rossz tulajdonságai mellett is, de mégis... De mégis ősi, rossz szokásnak tartom az ilyenféle szomorú jelentéseket. Pld. nem volna komolyabb, méltóságteljesebb, a mai ember gondolkodásához hozzáférőbb, ha csak röviden így fejeznék ki az ilyen esetet: „Tudatjuk (egyszerűen tudatjuk) a rokonnokkal, jó barátokkal és ismerősökkel, hogy Elcetera János ennyi meg ennyi éves korában, ekkor meg ekkor lakást változtatott...“ A többi aztán cicoma. Hogy ki volt, mi volt, tudják azok, akik ismerték és értékelik az ő emberi értékét...

... Bölcselkedő Salamon, mint aki nagyszerű eszmét dobott oda a mindenben marakodó emberiségnek, fölényesen mosolyog, megdörzsöli elhomályosodott szemüvegét és diadalmasan kiált:

— Kérek még három decit! Én.

Fényes művészi estély.

Szépért lelkesülő közönségünknek magasrendű, kiváló szellemű gyönyörűség és élvezet ígérkezik a jövő hó április 14-ikére. Szabó Fénő, a kiváló székely költő rendez ezen a napon a városi „Vigadó“-ban igazán magas színvonalu, káprázatosan gazdag műsorral irodalmi estélyt, abból az alkalomból, hogy Isten kegyelméből ebben az évben megérté költői munkásságának negyvenedik évfordulóját. Ime, a mi édesszavu, specifikusan erdélyi magyar poétánk még e nevezetes évfordulón sem magára gondol, hanem az ő kedves, megértő közönségének akar gyönyörűséget szerezni, annak a székely magyar közönségnek, mely kezdettől fogva nagy szeretettel fogadta az ő szellemének alkotásait. A negyven évből több, mint harminc éven át Háromszéken dolgozott a mi kultúránknak a már alkony felé siető derék poéta, lelke, költészete egészen a miénk volt. Ez a titka annak, hogy gyönyörű költeményeinek ol-

vasásánál a mi lelkünkben is ugyanazon érzés dobogott vissza, ami őt az írásra inspirálta. A háromszéki csodaszép síkság, a messze borongó Bálványos, a viharshülő Nemere, a székely hegybércek erdőkoszorúi ihlették a költő lelkét. Élete kezdettől fogva küzdelmes, az utóbbi évek irtózatossá megpróbáltatásokat hoznak reá, de ő a kivételesen erős lelkek győzhetetlen hitével viseli szenvedéseit, látható és láthatatlan gyászát a megpróbáltatások még termékenyebbé teszik költői erejét és egymásután megcsendülő bubánatos verseivel fájának szerez igaz lelki gyönyörűséget.

Szomszédságok házirendje. *)

Utasítás a Biblia és a Zsinati törvény- (I. tc. 109., 121., 128., 30. §§.) könyv alapján a gyakorlati keresztyénséghez és az egyházfegyelemhez.

1. Szeresd az Istent s felebarátodat, mint önmagadat; igyekezz, hogy környezetekben minél több jó szolgálatot végezz, légy áldás másokra; tanulj meg, hogy aki tudna jót tenni s azt elmulasztja, bünt követ el. (Jakab 4. 17.)

2. Szeresd az anyaszentegyházat, mely belőled s felebarátaidból áll és Isten rendelése szerint a népek pásztora; értsd meg, hogy Isten az egyházon belül, szomszédságokban éppen te általad akarja ezt a 20 családot pásztoroltatni a következő módon:

3. Ha valaki beteg, szerezz arról tudomást, a háziakkal hivass idejében orvost; adj hirt a lelkipásztornak, tanítónak s a komoly beteget intsd az Urral való megbékülés szent kötelességére; a betegség idején, temetés alkalmával ajánld föl szolgálataidat.

4. Figyeld meg a házi viszálkodást s igyekezz abban csendesítő lenni; készülj pereknél siess felvilágosító jó szóval, a lelkipásztor, presbiterium segítségével (I. Kor: 6—8.) elejét venni.

5. Nézz utána, hogy a szegényeket, tehetetleneket, tartás alatt álló öreg szülőket, özvegyeket, árvaakat a családtagok, jó emberek gondozzák-e? (II. Móz. 20: 12.) Tapasztalataidról számolj be a lelkésznek, a presbiteri gyűlésnek, mely inti, feddi, dorgálja és ha szükség: esperesi vizsgálatkor egyházi bíróság elé állítja az illetőket, (Máté 18: 15.) mivel „nem vagyunk mi magunkéi“ s egymásról felelnünk kell.

6. Ügyelj a fiatalok viselkedésére, (Préd. 12. rész) legényeket óvd az éjjeli kicsapongásoktól, szivar, ital, (I. Péter 5: 8.) kártyától; leányokat az esti magános séta, kapuzás, cifrázkodástól, mely a dologtalanság kezdete (Sofon 1: 8, Máté 6: 25—28.); irányítsd őket jámbor, tanulságos szórakozásokra, iskolánkba és buzdítsd, hogy szavalva, énekelve, könyvet forgatva magukat hasznosan képezzék; kísérd figyelemmel a fonókat, az ottani viselkedést, az ifjak frigykötési szándékát s adj jó tanácsokat, hogy a vagyon még magában nem boldogít; ha egyházunkat bármi veszély fenyegetné (gyermek eligérése, kitérés, áldás igénybe nem vétele) úgy erélyesen lépj közbe.

7. Vigyázz a szülőkre, hogy gyermekeiket ne csupán a maguk kényelmére tartsák, tul ne csigázzák, testi, lelki nevelésüket el ne hanyag-

*) Számos ref. gyülekezetben a presbiterok vezetésével a hívek 20-as csoportokba u. n. Szomszédságokba vannak beosztva, intenzívebb erkölcsi nevelés szempontjából. Ezen társadalmi munkának roppant nagy jelentősége van s a századok már évszázadok óta élvezik annak hasznos gyümölcseit. A szemünk elé táruló erkölcsi romlás csak mindnyájunk vállvetett munkájával gyógyítható meg. E pontok tanulságos irányítást adnak a vezetőknek és tagoknak e közérdekű szép munka végzése körül.

A most tervbe vett és már előkészítés alatt álló estély műsorának főpontja is a költő új költeményeinek bemutatása lesz. De e pont körül gyönyörű miliőt alkot a briliáns szinpaditréfák, zeneszámok, eddig soha sehol nem látott és valósággal költeményszámba menő művészi táncok bemutatása. Hisszük, hogy a tervezett estély iránt nemcsak városunk, de vidékünk közönsége is olyan érdeklődést fog mutatni, mely méltó lesz a negyven év óta dolgozó poétához és méltó közönségünk megértő szelleméhez.

(k.—)

golják, magyar iskolánkba járassák, a szükséges taneszközökkel felszereljük, az ismétlőt pontosan elvégeztessék és őket megkonfirmáltassák.

8. Vigyázz szomszédaidra, hogy mindenben példaképül legyenek; anyanyelvünkhöz, nemzet, szokásainkhoz törhetetlenül ragaszkodjanak; legyenek büszkéek arra, hogy magyar kálvinisták, mások vallását azonban ne bántás; haragot ne tartsanak; a vasárnapot munkaszünettel megszenteljék; egyházi olvasókönyvbe, templomba eljárjanak, ott perselyezzenek, évenként legalább egyszer Uracsorával éljenek, a bűnbánati hetet el ne feledjék; társadalmi helyzetük szerint egyszerűen öltözködjének; halottaikat tisztességesen, de pazarlás nélkül temessék el; emlékeiket bolti koszorú helyett aranykönyvi adománnyal örökölték meg; a sirokat ne világítsák, de szép rendben tartsák.

9. Csepegtesd be mindenki szívébe, hogy az egyháznak és iskolának is meg van a maga anyagi szüksége (I. Kor. 9., Máté 10: 10. Róm. 13: 7. Lukács 20: 25.) s arról gondoskodni a mindenkor tagok természetes kötelessége, hogy dicső elődnek valóban maguk tartották fenn egyházunkat: vagyonukkal és vérükkel, még a hitüldözések lángjaiban is; értesd meg, hogy ma egyedüli kincsünk, menedékünk az egyház s ezért a reá eső fenntartási költséget, közmunkát ki-ki rójja le örömmel, hatósági beavatkozást nem is várva, amint külső országokban élő hittestvéreink már régóta maguktól, józan értelmükből, kényszer nélkül teszik ugyan ezt, a komoly szülő is nem parancsra ruházza gyermekét, önmagát, hanem önként, szeretetből, a szükség szerint; készítgesd elő hittestvéreidet az eljövő gonosz időkre, konkolyhíntő, hamis próféták ravasz beszédeire, ellenséges uszításokra és ólálkodó farkasok támadásaira; legyen gondod, hogy a régi, népnevelő, jó egyházi szokások is: betegekért való gyülekezeti megemlékezés közös imában (I. Tim. 2. Jak. 5: 15.) a házasság előzetes felkérdezése, templomi kihirdetése, urasztalának az ifjabb házasság által megterítése, békebírási (I. Kor. 61.) az erkölcsi fegyelmező „eklézsia követés“ visszaálljanak.

10. Általában ne fáradj el soha az illetlen beszédűek, valláscsufolók, rendetlenek, csupán polgárilag együttélők, vadházasok, erkölcstelenkedők szeretetteljes intésében (I. Tesz. 5: 14.), hogy azoknak vérét ne a te kezedből követelje meg az Ur (Esaiás 33: 6.); ints, hass, eleveníts, mint a kovász; igyekezz, hogy az Isten országát magad körül állandóan építsd e pontok megtartásával s kérd Isten Szent Lelkét, hogy az tanítson meg alkalmilag egyéb teendőkre is (János 14: 26.), hogy ilyen módon a te életed legyen alázatos, örvendező, a jó munkában mindhalálig hű élet s nyerd el egykoron az „Igazak Koronáját.“

Amen.

Gyümölcsfa megrendelését a gazdasági irodába márc. 20-ikáig jelentse be mindenki.

Gazdasági iroda értesítései.

(Kézdivásárhely, Szala-utca 2. Telefonszám 19.)

Gyümölcsfa csemetékre az előjegyzést kérjük március 20-ig bejelenteni, mert azontúl már nem közvetíthetjük a megrendeléseket.

A gyümölcsfa permetező anyagokat, mihelyt az árát megtudjuk, azonnal megrendeljük, de tessék már most bemondani, hogy hány darab és hány éves fákra kellene ezen anyagokból. Amikor megérkezik, a lap útján azonnal értesítjük gazdatársainkat.

Molnár Kálmán,
i. v. alelnök.

Nagy Károly,
elnök.

HIREK

Szerda, márc. 14.

— **A magyar irodalom gyászja.** Váradi Antal költő, drámaíró és esztétikus a budapesti Nemzeti Színház előtt összeesett és szívszélhűtésben meghalt.

— **Hat szekér székely leány.** Ezen a címen megjelent figyelemreméltó cikkünkre Bukarestből a következő sorokat kaptuk: „Igen tisztelt Szerkesztő ur! Igen helyesnek találtam a március első számában a Székely lányokról közölt cikket. Mert itt ez a Város teljesen anak szolgál a románul nem beszélő magyar lányok becsületét elvesztésére. Igaz hogy egy pár hónap elteltével mind lag cipőben jelennek meg a híres Csizimisszió-kertben de nem sokára meg is bánják mért léptek oda be. Mert iten vannak parancsra ide jövő magyar fiúk is. Kérem ezt közölni. Bukarest, 1923. március 8. Jóra intő tisztelettel egy katonai székely tüzoltó.”

— **Aranymenyegzők.** Két székely faluból kapunk tudósítást aranymenyegzőről. Kézdivásfalván márc. 10-én Erőss Alajos volt községi pénztárnok, Székelypetőfalván Héjja Gergely ülték meg esküvőjük 50 éves jubileumát.

— **A sovinszta magyar szentek.** Az Infirtrea egyik főmedvényében a magyar szentekkel és a magyar Szűz Máriával hozakodik elő, a kiknek vallásos tiszteletét irredentizmusnak bélyegezi.

— **Trío-délután népszerű műsorral.** Vasárnap, március 18-án d. u. 5 órakor az állami polgári leány-középiskolában a művésztrío (Zetl-Kramberger-Simay) alábbi érdekes műsorral hangversenyeznek: 1. Figaró házassága, nyitány Mozarttól. 2. Hegedű szóló: a) Moszkvai emlék, b) Tarantella Wieniawskytól. 3. Cigánybáró. Nagy egyveleg Strausstól. 4. Faust fantázia Gounottól. 5. Csárdáskirályné keringő. 6. Nád-dalok. Zenedráma 3 szakaszban Lenau versei után. Belépti-díj nincs, mindenki jöjjön el!

— **A prágai képviselőházban is.** A prágai nemzetgyűlésen a véderőtörvény tárgyalása a tótok és a kommunisták heves obstrukciójával kezdődött meg. A honatyák a padokat verték és kolompokat ráztak. A teremőrök izgalmas közelharc után kivették 4 kommunista képviselőt. A kommunisták szerepét erre a tót csoport tagjai vették át s csak akkor hallgattak el, mikor az első ellenzéki képviselő szólásra jelentkezett.

— **Huszezer szerb Jugoszláviába repatriál Magyarországból.** Huszezer Magyarországon élő szerb, akik a jugoszláv állam polgárságért optáltak, Délszerbiába akar repatriálni. Az első csoport máris elhagyta Magyarországot.

— **A premontrei gimnáziumot Gödöllőre helyezik át.** Amint ismeretes, a nagyváradi premontrei gimnáziumot a kormány néhány héttel ezelőtt beszüntette. Hiába volt minden kérelmezés, a szülők deputációja, a kormány nem vonta vissza betiltó rendeletét, így több száz diák maradt iskola nélkül, illetve be kellett iratkozni a román állami gimnáziumba. Most, mint Nagyváradról írják, a premontrei gimnázium bezárása folytán az itteni premontrei tanárok Magyarországra repatriálnak és az intézetet Gödöllőn nyitják meg.

— **A nudítás a művészetben** címmel az Erdélyi Irodalmi Társaságban tartott székfoglá-

lóját adja Budai Árpád a Pasztortűz legfrissebb számában. Tamási Áron egy öserejű székely tárgy elbeszéléssel, Szabó Mária pedig hosszabb elbeszéléseinek folytatásával szerepel. Bardoc Árpád, Bárd Oszkár, Farcádi Sándor és Kacsó Sándor művészi verseket írtak a számban. A megjegyzések rovatóban Kovács Dezső Seprődi Jánosról emlékezik meg. Rajta kívül Reményik Sándor, Walter Gyula és mások írtak rovat-közleményeket.

— **Hogyan védekeznek a japánok a drágaság ellen?** Japánban a drágaság éppen olyan nagy gondot okoz, mint bárhol Európában, pedig a japán pénz a yen még az amerikai dollárnál is jobb. Hogy mégis Japánban a drágaság emelkedik, azt a világpiac árainak emelkedése okozza. A drágasággal szemben most nagy és komoly harcot kezdett a japán kormány s az intézkedések között van néhány, amely azt mutatja, hogy Japánban a régi jó közigazgatás ma is megvan. Mindenekelőtt a városok hatósági „Egyszerű élet” néven boltokat és éttermeket nyitottak, hatósági üzeme- ket állítottak fel, amelyekben az egyszerű élet- hez szükséges mindennemű árucikk kapható. Magának a fővárosnak Tokiónak 500 ilyen üzlete van. A kormány leszállította az első- rangú élelmickek szállítási tarifáját, valamint a középminőségű dohány árát. Kitermelési áron boesátja a lakosság rendelkezésére az állami erdők fáját, szigorúan ellenőriztetni az árufel- halmozást, pontosan megszabta a bankok által adott hitelek kamatát s végül rendeletileg föl- emelte a betéti kamatlábat, hogy a nép takarékossági hajlamát elősegítse. S a japán politika legfőbbképpen most abban nyilvánul meg, hogy a drágasággal szemben a belső termelést minél jobban fokozza.

— **A Színház és Társaság** legfrissebb száma közli a szépségverseny résztvevőit, kik között találunk vidékünkéről valót is. Meleg hangu cikket olvasunk a kézdivásárhelyi szimfonikus zenekarról a legutóbbi házi-hangverse- nyével kapcsolatban. Riportokat találunk benne a műkedvelők rovatában a gelencei, ikafalvi és sárfalvi műkedvelőkről. Kosztolánszky István egy verssel, Szenes Béla pedig egy rövidke bohózzal szerepelnek e számban. A Színház és Társaság városunkban Kovács újságárusnál szerezhető be. Szerkesztősége és kiadóhivatala Kolozsvár, Transsylvania-szálloda (C. R. Ee- renc 17.)

Városi mozi.

(A mozi iroda közlése.) Rendkívül ideg- feszítő, részleteiben úgy, mint a maga egészé- ben végtelenül lebilincselő artista dráma 6 fel- vonásban kerül bemutatásra március hó 17-én, szombaton este 1/2 9, vasárnap, 18-án d. u. 5, este 1/2 9 órakor. Címe: *Az élő propeller*. Lord Lyonel falkavadászatot rendez, rosszul lesz, ápolja unokahuga, kivel a lord közli, hogy leánya 30 évvel ezelőtt egy olasz énekessel eltűnt. Most egy történet keretében elvonul előttünk a megszökött leány tragikus története, a lord halála, unokahugának sok-sok szenvedése. Látjuk „Az élő propellert”, az artista- világot, sok szerencsétlenség után a fakadó boldogságot, az igazság diadalát, az armány bukását. — A mozielőadást nagy nemzetközi birkozó verseny követi március 16—17—18 és 19-én a mozi keretében a következő világhírű bajnokok részvételével, illetve egymásközi birkozással: C. Lob Maier, Németország legjobb birkozó és boxbajnoka, Guntersdorf Champion, Németország bajnoka, Joan Czaja János, Magyar- ország világbajnoka, Czaja Gusztáv, Magyar- ország boxoló championja, Madi József, Magyar- ország birkozó és boxbajnoka, Josif Winter, Ausztria championja, Petric Pável, Jugoszlávia bajnoka, C. Zigier, Erdély birkozó és boxbajnoka. Naponta 2—3 pár mérkőzik. A mérkőzés estén- ként 9 órai kezdettel mozi előadás keretében lesz. Pénteken és hétfőn esetleg új mozi műsor lesz bemutatva a mérkőzéssel kapcsolatban.

Sz. 396—1923.

Pályázati hirdetmény.

Sanzienei (Kézdivásárhely) községben megüre- sedett jegyzői-írnoki állásra pályázatot hirdetek. Főképpen a román nyelvben való jártasságot kívánom meg.

Évi biztos jövedelme legkevesebb 10.000 leu, melyen kívül egy józaváló, szorgalmas egyén szép mellékjövödelemre is számíthat.

A nálam leendő személyes jelentkezés előnyös és az állás azonnal elfoglalandó.

Sanzienei (Kézdivásárhely), 1923. márc. 10.

Páll Péter,
községi jegyző.

Arverezési hirdetés.

Ghelenta közbirtokosság tulajdonát képező 6060 kat. hold erdejének legeltetési joga és Ghelenta község tulajdonát képező 1500 kat. hold erdejének legeltetési joga 1923. évre Ghelenta községkázánál árverésen 1923. év április 3-án délelőtt 9 órakor haszonbérbe adatik.

Ghelenta, 1923. február 8-án.

János Lajos,
közbirt. elnök.

Cseh Zoltán,
erdő-gazda.

Thiesz János,
k. főbíró.

== Elsőrendű ==
fenyővizet és szilvapálinkát
:: gyárt és szállít jutányos áron ::
BAKÓ ISTVÁN gyümölcspálinka-főzdeje
SZENTKATOLNA.

Néhai Császár Szócs Dániel hagyatékát képező **belsőség** a rajta lévő épületekkel, valamint egy darab kert : **szabadkézből eladó.** —
— Értekezni lehet az örökösöknél. —

11 hold területű, csere o és búkkfa o **erdő** a torjai részen, Torja községtől 4 kilométerre kihasználásra KIADÓ, vagy azonnal ELADÓ.
— Cím megtudható a kiadóhivatalban. —

Pethő Benedek torjai lakosnál 6—7 mm. elsőrendű vetni való tavasz-rozs van eladó.

Sok pénzt takarít meg,

ha megkóstolja a

világosi özv. Grisháber Mórné

Erdélyszerte ismert borpincéjéből

érkezett jó **boraimat.** Nagyban vételnél zamatu 8 leu.

Házhoz vive literenként 10 leu.

Özv. Jancsó Ernőné

dohányáruda, Kézdivásárhely.

Eladó Kurtapatak község- ben 800 □-öles **belsőség** a rajta lévő ház és gazdasági épületekkel, a község közterületein értendő korlátlan erdőlési és legeltetési joggal. — Érdeklődni lehet: BENKÓ FERENC-nél. o

Tenyésztojás eladó

Keresztezett liba 10 L., keresztezett bronzpulyka 7 L. március 15-étől kezdve.

Damokos Dénesné, Alsócsernátón.

Gróf Mikes Ármin zabolai gazda- ságában egy 4 éves sötét pej, elsőrendű belga mén

áll a gazdaközönség rendelkezésére.

A mén hatalmas teste dacára, könnyen ígét.

ELADÓ egy új Schunda-féle pedálos CIMBALOM.

Cím a Könyvnyomda r.-t. üzletében megtudható.

Az **Erdélyi Bortermelőknék**

a Kézdivásárhelyi Takarékpénztár alatti — pincéjébe több vagon igen kitűnő —

BOR
ÉRKEZETT.

Árak: 6.— 7.— 8.— és 9.— leu.

Bélyeggyűjtők figyelmébe!

Ritka külföldi bélyegok páratlan választékban kaphatók a Kézdivásárhelyi Könyvnyomda r.-t. üzletében.

Nyomatott a Kézdivásárhelyi Könyvnyomda Részvénytársaság villanyerőre berendezett könyvnyomdájában.